

1361

D O G M A T I C I.

1362

no. IV. de Regno Coelorum. V. de S. Valentino Ep. et Conf. mutilus, anni 1461. VI. in illud: *Quicumque vult salvus esse &c.* addito ad calcem nomine Leon. Praxatoris.

CCCXLVIII.

794 Codex chartaceus lat. Sec. XV. Folior. 224. 8. currente calamo, non tamen eodem, partim lineis longis, partim per duas columnas exaratus, olimque e supellectili faepe dicti Sacerdotis Bohemi Wenc. Rossae Collectanea Theologica complectitur, quorum Rubricas edifferere sufficiet: *Equiuoca*, potius Etymologiae et Significata variorum Verborum ordine alphabetico. Fol. 7. *Definitiones* variae Rerum ad Theologiam pertinentium, item alphabeticae. Fol. 14. *Auctoritates Noui et veteris Testamenti sanctorum doctorum et uniuersalis ecclesie contra Communio- nem Infantium.* Incurrunt etiam alia Sacramenta. Citatur inter alios *Doctor evangelicus* sive *Job. Wiclefus* et *Job. Hufs.* Fol. 43. p. 2. *Pulcer tractatus contra Saraboitas*, qui mox adpellantur *moderni valdenses discolisantes per Montes et Campestria*, item *Pigardi* et *Pikanstones.* Constat Testimoniis Autorum. Fol. 50. Index prolixus Locorum Biblicorum pro variis Fidei, Morumque argumentis. Fol. 159. p. 2. *Scripta que probibent accessum communionis indigne*, cum Elencho eorum, qui in Regno Bohe-

miae et Marchionatu Moraviae a sacra Mensa arcentur. Fol. 173. *Tractatus pro Vita hac et futura Cristianis necessarius.* Fanatici cuiusdam de futuro Christi Regno praedicientis. Fol. 183. *Concordancie* in sacras Literas alphabeticae.

CCCXLIX.

Codex chartaceus lat. Sec. 795 XV. Folior. 217. 8. ejusdem cum praecedente rationis, illiusque velut Pars altera inscribitur: *Excerpta de tabula originalium sanctorum*, est vero Congeries quaedam alphabetica Locorum Scripturae et SS. PP. Ascetis et Praedicatoribus opportuna, quae ab *Aaron*, *Abbas*, *Abel*, *Abraham* &c. protenditur ad *Xpianus*, *Zacharias*, *Zelus*, pertinuitque pariter ad supra dictum *Roffam.*

CCCL.

Codex membraneus lat. Sec. 479 XII. Folior. 143. 4. luculente scriptus, rubricis distinctus et olim *Monasterij Sancte Mariae alias Scotorum Wyenn.* complectitur Sequentia: I. *Elucidarium* III. Libris distinctum, quem olim *Anselmi Cantuarien.* nomine, quod quidam Codices mfs. praeferunt, primus edidit *Claud. Espencaeus Paris.* 1560. *Gabr.* vero *Gerberonius* in edit. *Opp. Anselmi Paris.* 1721. merito inter Spuria relegavit *append. col. 457.* Scrip- toribus aliis in *Lanfrancum Anselmi* in *Monasterio Beccensi* Prae- ceptorem,

ceptorem, aliis in *Guibertum Novigentium*, aliis in *Guil. Conventriensem Carmelitam*, aliis denique in *Honorium Augustodun.* Sec. XI. Autorem inclinantibus, in quorum numero et Codex noster est, qui inscribitur: *Incipit Prologus In Elucidarium honorij dyalogicum*; quanquam ultima duo verba non a prima manu sint, et, licet tam in Libello de *Luminaribus Ecclesiae* ipsius *Honorii*, quam apud *Trithemium* dicatur *Honorius Elucidarium in tribus Libellis, primum de Christo, secundum de Ecclesia, tertium de futura vita* scripsisse, haec tamen divisio non optime congruat praesenti nostro *Elucidario*, in quo mira est Quaestionum varietas, ut recte observant etiam *Autores Hist. liter. Franciae* T. IX. p. 443. Quid quod *Elucidarii* nomen aevo praeterito pluribus lucubrationibus inditum esse in comperto sit. Rem itaque in medio relinquimus, illud adnotare contenti, Prologi initium esse: *Sepius rogatus a discipulis quasdam questiuunculas enodare &c.* Finem vero totius operis: *et uideas bona iberusalem omnibus diebus vite tue. Amen.* Lectiones variae non desunt.

II. fol. 66. p. 2. *Interrogationes de Parabolis Salomonis.* Eadem prorsus, qua *Elucidarius*, methodo. Unde, si is *Honorii* sit, *Interrogationes* quoque ad illum referre par est. Tacent quidem de his cum *Honorius* ipse, tum *Trithemius* *suprac.* editas tamen esse ipsius nomine insignes

Coloniae 1540. 8. testatur *Fabricius Bibl. med. Lat.* L. VIII. p. 280. atque inde in *Bibliothecas PP.* receptae sunt, ut *Lugd. T.* XX. p. 1140. Quamvis vero ibi in praevia *Ant. Hierat* Lectoris Admonitione recensitae dicantur ab *Andrea Schotto* viro certe eruditissimo, destitutum tamen hunc fuisse, quod ibi candide dicitur, membranarum antiquis calamo exaratis vel *Codex* hic noster palam facit. Ut enim Quaestiones illas isagogicas, quas N. *seq.* attingemus, rectius *Proverbiis* seu *Parabolis* praefixerit *Schottus*, caruit tamen *Interrogationibus* aliis XV. quae proprie εἰσαγωγικαὶ in *Parabolas* constituunt, et in *Cod.* nostro praesto sunt. En earum initium: *Interr. Parabole qua lingua dicuntur? Resp. Greca. latina uero interpretantur similitudines.* *Interr. Quare salomon huic libro istud nomen imposuit? Resp. Ut per hoc demonstraret. quia non iuxta literam sed altius et spiritaliter intelligere debemus. quae dicit.* *Interr. Quid significabat salomon quando per parabolas locutus est? Resp. Dominum ihesum christum qui per parabolas locuturus erat turbis iudeorum. Nam et ipso nomine suo eundem dominum ihesum christum significat. &c.* Multae praeterea per decursum *Interrogationes* cum suis *Responsis* desunt in *Impressis*, cumque illa in hac *Interrog.* *Iste filie quas diuitias congregarunt?* sistant, *Codex* noster pertexit totas *Parabolas* adiciendo VI. *Interrogationes* in ultimos 2. Versus: *Fallax gratia &c.*

1365

D O G M A T I C I.

1366

&c. et *Datè ei de fructu* &c. ut adeo ex eo longe perfectior Editio instaurari posset. Id quod et de sequenti dicendum.

III. fol. 92. p. 2. absque Titulo *Interrogationes in Ecclesiasten* pariter *Honorio* adtributae et T. XX. *suprac.* p. 1148. impressae. Atque has *Codex* a Quaestionibus illis ifagogicis supra memoratis: *Quot nominibus vocatus est salomon?* &c. auspiciatur, quae rectius in Impressis ante *Parabolas* collocatae sunt, cum in omnia tria *Salomonis* Opera introducant, ut legenti patebit. Ceterum et hic plenior est Impressis, utque nil temere adferam, mox C. I. deest in iis Interr. *Quare dedit salomon cor suum. hoc est. sollicito corde studuit scire prudentiam* &c. C. II. deest Interr. *Quid est quod ait. uidi in omnibus uanitatem et afflictionem animi* &c. Ut vero etiam nil dissimulem, ignorat *Codex* Perorationem illam, quam Impressa p. 1153. *Ecclesiasti* subjungunt. Quanquam non huic, sed *Parabolis* subjungi debebat.

IV. fol. 110. De evangelio *Sancti Iohannis*. Interrogata et Responfa eadem plane ratione, ut in praecedentes V. T. Libros, ideoque ejusdem verifimiliter Autoris, qui si *Honorius Augustodun.* sit, en partum ejus omnibus, qui viri Scripta enumerarunt haecenus, ignotum! Nisi dicas, eum innui per *Evangelia*, quae beatus *Gregorius* non exposuit, quae censentur inter ejus Opera in Lib. de *Luminarib.*
Denis Codd. Theol. V. I. P. II.

Eccl. c. 17. quaeque *Trithemius L. I. in Evangelia bomiliarum* vocat et *Fabricius Bibl. med. lat. L. VIII. p. 279.* nusquam extare dicit. Quae tamen compellationes quomodo Quaestionibus nostris e singulis Evangelii *Iob.* Capitibus delibatis congruant, non fat video; etenim *Gregorii* etiam in *Iohannem* Homilias habemus. Certiora itaque de Autore ex aliis Codicibus in lucem proferendis expectanda sunt. Interim τῆς κατηχησεως nostrae *Iohanneae* istud est initium: *Quare Beatus Iohannes Evangelista Dilectus Domini vocatur Discipulus?* R. *Quia multum dilexit eum dominus.* Interr. *Nunquid non et alios dilexit apostolos?* R. *Omnes quippe dilexit dominus. sicut ipse dicit. hoc est preceptum meum* &c. *Et item. Sicut dilexit me pater* &c. Interr. *Si omnes dilexit apostolos. cur ergo iohannes solus appellatur dilectus?* R. *Quia pre omnibus quos amavit illum specialiter dilexit.* Interr. *Cur illum dominus specialiter diligere uoluit?* R. *Quia sicut fertur eundem uolentem nubere de nuptiis uirginem uocauit. Et quia illum a carnalis coniunctionis copula retraxit. idcirco eum maiori suae dilectionis priuilegio donauit.* Atque sic multa de Vita, Evangelio et Symbolo *Iohannis*, dum tandem ad ipsum Textum perveniatur hac Interr. *Quomodo hereticorum destruxit errorem?* R. *Fuerunt enim quidam heretici qui dicebant. si natus est christus ergo erat tempus quando ipse non erat. Hos primo sermone*

L

ne

1367

C O D I C E S

1368

*ne redarguit dicens. In principio erat uerbum &c. Interrogationes ultimae sunt, quid per sublimitatem, latitudinem, longitudinem et profunditatem crucis significetur, quibus subscriptum: *Explicit Liber Sancti Johannis Evangeliste.**

V. fol. 138. *De Evangelio Sancti Mathei.* Tractatio superiori gemina, nisi, quod nulla habeat *περὸς λεγόμενα*, et statim Textum ipsum sic aggrediatur: *Quare Beatus Matheus nullam sanctarum feminarum in genealogia Domini posuit, nisi eas quas sacra reprehendit scriptura. uidelicet thamar. raab. ruth. atque betsabée? Thamar namque reprehendit de sacerino concubitu. Raab uero quia bierechontina meretrix fuit. Ruth moabites. adultera betsabée. ꝛ. Sanctus euangelista matheus ideobas mulieres in genealogia domini descripsit. ut per hoc demonstraret quia dominus propter peccatores de celis ad terras descendit &c. Brevior multo est haec Matthaei Defloratio praecedente, fortasse tamen non integra in Codice; definit enim in hanc Interr. *Quid interpretatur barrabas?* Autorem in PP. lectione perquam verfatum fuisse liquet, quamvis rarissime quenquam illorum nominatim excitet.*

CCCLI.

859 Codex membraneus lat. Sec. XII. Folior. 99. 12. bene scriptus et rubricis enotatus, olimque *canonicorum regularium prope mu-*

ros ciuitatis nufftensis titulum praefert: *Incipit prologus Elucidarij.* Aliud Exemplum dedimus Cod. praeced. ubi prolixus hic de omnibus Fidei Capitibus Dialogus Honorio, certe *Augustodunensi*, tribuitur. Initium Prologi, ut ibi: *Sepius rogatus a condiscipulis (discipulis?) quasdam questiuunculas enodare &c. Initium ipsius colloquii: Glorioso magister rogo ut ad inquisita michi ne pigriteris respondere &c. Per decursum literis miniatis Autores quidam notantur, e quibus responsa promittit Elucidator; ita Ambrosius de animalibus, Jeronimus de coniugibus, Origenes de gradibus, Eucharis de morte christi, Isidorus de Vit. Immod. Beda de infirmis et de anticristo.*

Fol. 68. *Incipit liber III. de futura uita, quamvis anteceder nec I. nec II. indicetur. Extrema sunt: et uideas bona hierusalem omnibus diebus uite tue. M. (Magister) Amen amen amen. Cetera Cod. supra cit. expedita sunt.*

CCCLII.

Codex chartaceus lat. Sec. 17. XVI. Folior. 107. f. eleganter exaratus sine Autoris nomine hunc titulum praefert: *Confessio Fidei et doctrinae sanctae Catholicae et Apostolicae Ecclesiae Dei, circa praecipuos saltem articulos, quos Christi fidei populo pie et simpliciter proponi eidemque credere et scire expediat ac plane sufficiat. Pro indocto Clero et simplici*